

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
גילה על א' משלשון - יצא.	דאמר מר:								!	■	◇
אשם מצורע שנשחט שלא לשמו, או שלא ניתן מדמו ע"ג בהונות - ה"ז עולה לגבי מזבח, ושעון נסכים, וצריך אשם אחר להכשירן	מיתיבי:								ז	■	◇
תויבנתא דרב תיובתא.										■	◇
מנחת העומר שקמצה שלא לשמה - כשירה, ושירה אינם נאכלין עד שתביא מנחת העומר אחרת ותתירנה. וכיון ששירה אין נאכלין מקרב היכי קרבה? (יחזקאל מה) ממשקה ישראל - מן המותר	רשב"ל:									◆	◇
קסבר ר"ל: אין מחוסר זמן לבו ביום.	רב אדא בר אהבה:									■	◇
יש בעופות שאין במנחות, יש במנחות שאין בעופות:	מתיב רב אדא בריה דרב יצחק:									ז	◇
יש בעופות, שהעופות באין בנדבת שנים, ומחוסרי כפרה, והותרו מכלל איסורן בקודש, משא"כ במנחות										ז	
ויש במנחות, שהמנחות טעונות כלי ותנופה והגשה, וישנן בציבור כביחיד, מה שאין כן בעופות										ז	
ואם איתא, במנחות נמי משכחת לה דהותרו מכלל איסורן בקודש, ומאי ניהול? מנחת העומר										ז	◇
כיון דאין מחוסר זמן לבו ביום, לאו איסורא הוא.										!	◇
הקדים מתן שמן למתן דם - ימלאנו שמן ויחזור ויתן שמן אחר מתן דם, מתן בהונות למתן שבע - ימלאנו שמן ויחזור ויתן מתן בהונות אחר מתן ז'	מתיב רב ששת:									ז	◇
ואי אמרת אין מחוסר זמן לבו ביום, אמאי יחזור ויתן? מאי דעבד עבך										ז	
שאני הלכות מצורע, דכתיבא בהו הוייה, דאמר הכותב: (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצורע, תהיה - בהוייתה תהא כסדורה.	רב פפא:									!	◇
הקדים חטאתו לאשמו, לא יהיה אחר ממרס בדמה, אלא תעובר צורתה ותצא לבית השריפה	מתיב רב פפא:									ז	◇
אמאי קא מותיב רב פפא? והא רב פפא הוא דאמר: שאני הלכות מצורע דכתיבא בהו הוייה										ז	
אלא רב פפא הכי קא קשיא ליה, אימא: ה"מ עבודה, שחיטה לאו עבודה היא ואי אין מחוסר זמן לבו ביום, יהא אחר ממרס בדמה, ולקריב אשם והדר לקירב חטאת	[רב פפא]									ז	◇
היינו טעמא דר"ל	אלא אמר רב פפא:										◇
האיר מורה מתיר	דקסבר: [ריש לקיש]										◇
אפילו בזמן שבית המקדש קיים, האיר מורה מתיר.	דרבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:										
והא דריש לקיש לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר											
אין מביאין מנחת בכורים ומנחת בהמה קודם לעומר, ואם הביא - פסול, קודם לשתי הלחם לא יביא, ואם הביא - כשר	דתנן:										◇
לא שנו אלא בארבעה עשר ובחמשה עשר, אבל בששה עשר - אם הביא כשר	ואמר רבי יצחק אמר ריש לקיש:										◇
האיר המזרח מתיר.	אלמא קסבר: [ריש לקיש]										◇
מנחת העומר שקמצה שלא לשמה - כשירה, ושירה נאכלין, ואינה צריכה מנחת העומר אחרת להתירה, שאין מחשבה מועלת אלא במי שראוי לעבודה ובדבר הראוי לעבודה ובמקום הראוי לעבודה, במי שראוי לעבודה - לאפוקי כהן בעל מום, ובדבר הראוי לעבודה - לאפוקי מנחת העומר דלא חזיא דחודש הוא, ובמקום הראוי לעבודה - לאפוקי נפגם המזבח.	רבא:									◆	◇
כשהוא אומר (ויקרא א) מן הבקר למטה, שאין ת"ל, אלא להוציא את הטרפה.	ת"ר:										◇
והלא דין הוא, ומה בעל מום שמוותרת להדיוט - אסורה לגבוה, טריפה שאסורה להדיוט - אין דין שאסורה לגבוה											◇
חלב ודם יוכיחו, שאסורין להדיוט ומותרין לגבוה.											◇
מה לחלב ודם שכן באין מכלל היתר, תאמר בטרפה שכולה אסורה ולא תהא מותרת לגבוה											◇
מליקה תוכיח, שכולה איסור ואסורה להדיוט ומותרת לגבוה.											◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של מובאה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										א	ה:
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מה למליקה שכן קדושתה אוסרתה, מה שאין כן בטריפה שאין קדושתה אוסרתה.			ז										ה:
ואם השבתה, כשהוא אומר מן הבקר למטה, שאין ת"ל, להוציא את הטריפה.												◊	ה:
מה אם השבתה?												^	ה:
משום דאיכא למימר: מנחת העומר תוכיח, שאסורה להדיוט ומותרת לגבוה.	רב:											!	ה:
מה למנחת העומר שכן מתרת חדש												ז	ה:
בשביעית.												!	ה:
שביעית נמי שכן מתרת ספיחין בשביעית												ז	ה:
ספיחין אסורים בשביעית.	כר' עקיבא, דאמר:											!	ה:
לרבי עקיבא נמי לפרוך: מה למנחת העומר שכן מתרת חדש בחוצה לארץ ואפילו למ"ד: חדש בחו"ל לאו דאורייתא	רב אחא בר אבא לרב אשי:	ז											ה:
שכן באה להתיר לאו שבתוכה												!	ה:
א"ה, טריפה נמי תקריב ותתיר לאו שבתוכה	רב אחא מדיפתי לרבינא:	ז											ה:
אלא פריך הכי: מה למנחת העומר שכן מצותה בכך.												ז	ה:
משום דאיכא למימר: מפטם הקטרת יוכיח, שאסור להדיוט ומותר לגבוה.	ריש לקיש:											!	ה:
מפטם, גברא הוא												ז	ה:
אלא פטום הקטרת יוכיח, שאסור להדיוט ומותר לגבוה.	[ריש לקיש]											!	ה:
מה לפטום הקטרת שכן מצותו בכך												ז	ה:
משום דאיכא למימר: שבת תוכיח, שאסורה להדיוט ומותרת לגבוה.	מר בריה דרבינא:											!	ה:
מה לשבת שכן הותרה מכללה אצל הדיוט במילה												ז	ה:
אטו מילה צורך הדיוט הוא? מילה מצוה היא												ז	ה:
אלא, מה לשבת שכן מצותה בכך												ז	ה:
משום דאיכא למימר: כלאים תוכיח, שאסורין להדיוט ומותרין לגבוה.	רב אדא בר אבא:											!	ה:
מה לכלאים שכן הותרו מכללן אצל הדיוט בציצית												ז	ה:
אטו ציצית צורך הדיוט היא? מצוה היא												ז	ה:
אלא, מה לכלאים שמצותו בכך												ז	ה: